

עמ"ת 40339/01/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד עלקם, אחמד עלקם, מוחמד עלקם

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 40339-01-19

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

1. מחמוד עלקם
2. אחמד עלקם
3. מוחמד עלקם

המשיבים

ב"כ העוררת: עו"ד לירון טוביה

ב"כ המשיבים: עו"ד אכרם חליחל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט יהושע צימרמן, סגן נשיא) שניתנה ביום 15.1.19 בתיק מ"ת 17047-01-19. בהחלטה זו דחה בית המשפט את בקשת העוררת להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם, והורה על שחרורם בתנאים מגבילים. בית היתר נקבע, כי המשיבים ישהו במעצר בית מלא בדירה הנמצאת בשכונה האמצעית (עין אלוזי), סימטה 53 שבסילוואן, בפיקוח המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.
2. בכתב האישום שהוגש לבית משפט השלום נגד המשיבים שני אישומים: באישום הראשון מואשמים שלושת המשיבים בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977. משיבים 1 ו-2 מואשמים גם בעבירה של קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק האמור. באישום השני מואשם משיב 1 לבדו בעבירת איומים נוספת.
3. על פי הנתען, הרקע לאירועים מושא כתב האישום הוא סכסוך הקיים בין משפחת המשיבים לבין

משפחת נבאבתה. כתב האישום שהוגש נגד המשיבים בתיק שלפניי הוא תוצאה של חקירה שנערכה על ידי המשטרה בקשר לרצח של אחד מבני משפחת נבאבתה - איהאב נבאבתה ז"ל - ביום 31.10.18. חקירת הרצח עדיין לא הסתיימה והיא עודנה נמשכת. בצד טענות שיש לבני משפחת נבאבתה כלפי משפחת המשיבים, יש למשפחת המשיבים טענות נגד בני משפחת נבאבתה.

4. בהחלטתו מיום 15.1.19 קבע בית משפט השלום שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיבים, ואולם מנגד הוא ציין שקיים כרסום בראיות שיש בו כדי להשפיע על עוצמת הסכנה הנשקפת מהם. בהחלטה נוספת שניתנה על ידי בית המשפט באותו יום נאמר על ידי בית המשפט, ש"לא ניתן להתעלם מטיעוני הצדדים באשר לרקע העומד בבסיס כתב האישום, ואולם בית המשפט מחליט על פי כתב האישום אשר בפניו, ובהקשר זה ועל אף פרשיית הרצח אשר ככל הנראה טרם פוענחה, למשיבים מיוחסת עבירת איומים וקשירת קשר לביצוע איומים ותו לא, והמסוכנות הנשקפת מהמשיבים, מסוכנות אשר בגינה בית המשפט מתבקש להחליט בתיק זה, הינה מסוכנות אשר כרוכה באישום אשר בפני בית המשפט, ולא בגין נתונים נוספים אשר הובאו בפני בית המשפט ואשר אינם חלק מכתב האישום".

5. עיקר טענת העוררת היא, שבהחלטת בית משפט קמא אין כדי לתת מענה מספק לסכנה הנשקפת מפני המשיבים. לפיכך טוענת העוררת, כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים. מנגד טוען ב"כ המשיבים בין היתר, כי העבירות המיוחסות למשיבים אינן חמורות, וגם אם בסופו של דבר הם יורשעו, הרי שעל פי רמת הענישה הנוהגת לא צפוי כי יוטל עליהם עונש מאסר לריצוי בפועל. ב"כ המשיבים עמד על כך שלמשיבים 1 ו-2 אין הרשעות קודמות, וכי כל שלושת המשיבים נתונים במעצר מאז יום 25.12.18, היינו למעלה מ-20 ימים.

6. אכן, בכל הנוגע לשאלת מעצרו של המשיבים אין להסתכל על כתב האישום שהוגש נגד המשיבים רק באספקלריה של העונש הקבוע בצד סעיפי האישום שמיוחסים להם, אלא יש לראות את התמונה הכוללת ואת הרקע למעשים המיוחסים למשיבים. נדרשת מלאכת איזון בין שיקולים סותרים, ואני סבור כי מלאכה זו נעשתה על ידי בית משפט השלום. בית המשפט הורה כאמור על כך שהמשיבים יהיו נתונים במעצר בית מלא ובפיקוחם של מפקחים שנבדקו על ידי בית המשפט ונמצאו על ידו מתאימים. מעצר הבית אינו בביתם של המשיבים הנמצא במחנה פליטים שועפט, אלא בדירה הנמצאת בשכונת סילוואן, היינו במרחק מה ממקום מגורי בני משפחת נבאבתה (במחנה פליטים שועפט), ובמרחק גדול יותר ממקום מגוריו של מתלון 1, מר ג'עפר נבאבתה, אשר לפי הטענה מתגורר ברמאללה.

7. כאמור, אני סבור שבית משפט השלום ערך איזון ראוי, ואין מקום להתערבותה של ערכאת הערעור. זאת למעט הוספת תנאי שחרור נוסף והוא, שנאסר על המשיבים ליצור קשר, בין במישרין ובין בעקיפין עם בני משפחתו הקרובה של המנוח איהאב נבאבתה ז"ל ועם שני המתלוננים ששמותיהם נקובים בכתב האישום. בכפוף להוספת תנאי זה - הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ט, 17 ינואר 2019, במעמד הצדדים.

עמוד 2

